

سید هاشم حمیدی

ارتباط عقل و دین

(۱۱)

اتحاد و حلول در مسیحیت

در شماره گذشته گفتیم : مسیحیت برای حل معماهای لایتحل اقانیم ثالثه ، و جمع میان آیات منضاد توحید (خدای بگانه) و تثلیث (خدای سه گانه) که در کتب عهد جدید کنونی موجود است ، دست بدامن حلول و اتحاد زده ، و گفته است : خدادار مسیح حلول نموده ، واب «خدای پدر» وابن «خدای پسر» و روح القدس باهم متعدد شده معجون اقانیم ثالثه (سه خدا در قالب یک خدا) از کار در آمد است .

البته برای این عقیده تفسیر صحیحی نمی توان یافت ، و بهترین توضیحی که درباره آن داده شده این است : همانطور که آتش بوسیله حرارت در آب نفوذ می نماید خدا نیز در عیسی (ع) حلول نموده است .

مسیحیت علاوه بر اینکه با این توجیه نارسا و تأویل غیر معمول در دنی را دوا نکرده ، در دنی بر درد ها افزوده و بجای اینکه معماهی تثلیث را حل کند ، دچار اشکالات دیگری درباره حلول و اتحاد شده که از آن جمله است :

۱- ناسازگاری بیان حلول و اتحاد

میان حلول و اتحاد از نظر علمی فرق بوده ، و حلول غیر از اتحاد ، و اتحاد غیر از حلول است ، زیرا در مورد حلول چیزی در چیز دیگر ، مانند حلول آتش در آب هیچ کدام از حلول کننده ، و حاول کرده شده ، شخصیت خود را از دست نداده و دوئیت آنها کاملاً محفوظ است ، ولی در اتحاد دو : یا چند چیز ، تو کیب موجود است ، و در تو کیب تمام اجزاء من کب شخصیت خود را از دست داده ، و

دوئیت را رها کرده ، و در حقیقت یکی می شوند ، مانند ترکیب آب از اکسیژن و ایدرژن ، و فرق میان حلول و اتحاد از نظر علمی ، مانند فرق مخلوط و مرکب است در شیمی (۱)

با این فرق واضح؛ حلول و اتحاد دو معنای مباین با یکدیگر است، و جمع میان هر دو معقول نیست ، با این حال مسیحیت جمع میان این دو معنای متضاد نموده ، چنانکه در قاموس کتاب مقدس در کلمه بیت لحم چنین میگوید: «عیسی مسیح در آنجاتو ادیافت پس لاهوت و ناسوت جمع آمده ، خدا با انسان سکونت اختیار کرد » .

بطور یکه ملاحظه می فرمائید جمله (lahot و nasut جمع آمده) معنای اتحاد خداست با عیسی (ع) ، یعنی خدا با عیسی (ع) یکی شده و جمله (و خدا با انسان سکونت اختیار کرد) معنای حلول است ، یعنی خدا با عیسی علیه السلام یکی نشده است .

آیا میان این دو نتیجه متناقض : (خدا با عیسی (ع) یکی شده ، و خدا با عیسی (ع) یکی نشده) چگونه‌ی توان جمع نمود؟ .

(۱) در شیمی ، دو یا چند جسم را گاهی با یکدیگر مخلوط میکنند و گاهی تر کیب مینمایند . در مخلوط دو یا چند جسم؛ هر یک از اجزاء مخلوط خواص شخصی خود را حفظ مینمایند ولی در تر کیب خاصیت شخصی خود را از دست میدهند مثلا در مخلوط گوگرد با براده آهن (گرد آهن) اکر شمله ای آتش به آن نزدیک کنیم ، گوگرد آن چون خاصیت خود را حفظ نموده فوری میسوزد ، و اگر آهن را به آن نزدیک نماییم ، براده آهن نیز چون خاصیت خود را حفظ نموده با آهن با جذب می شود ولی اگر همین گوگرد و براده آهن را در لوله آزمایش ریخته و حرارت داده با هم تر کیب نماییم ، جسم سیاه رنگی بدست می آید که درین خورد با آتش نمی سوزد و با آهن را بانیز جذب نمیشود ، زیرا در تر کیب گوگرد و براده آهن خواص شخصی خود را از دستداده اند .

۳ - حلول یا اتحاد در مورد خدا معقول نیست .

زیرا اولاً حلول یا اتحاد در مردم جسم و جسمانیات واقع می‌شود، و اساساً خداوند جسم نیست تا با عیسی (ع) یا غیر او جمیع شود، و یاد رآنها سکونت نماید؛ زیرا اگر جسم باشد احتیاج بمقام دارد، و موجود محتاج را خدا نمی‌توان داشت. از این رو اتحاد و حلول، چون ملازم با جسم بودن، و جسم بودن خداوند ملازم با احتیاج است، اذن ظریفی قابل پذیرش نیست، علاوه بر اینکه قاموس کتاب مقدس نیز هر مسئله‌ای را که خدارا مجسم سازد منوع می‌شمرد، چنانکه در کلمه بت و بت پرستی می‌کوید: « تمام مسائلی که خداوندرا در صور مرئی، مجسم سازد منوع است »، و برای اثبات این گفتار اشاره بعضی از آیات عهده‌دين نیز می‌نماید پس مسئله حلول و اتحاد نیز باید منوع باشد .

و بهمین جهت نیز نمی‌توان عیسی (ع) را پسر خدا خواند، زیرا فرزند در صورتی بوجود می‌آید، که انسان یا حیوان، از خود نطفه‌ای جدا شده و به ازدیاد نوع پردازد، و جدا شتن نطفه نیز از خواص جسم است؛ و دانسته شد که خدا جسم نیست، پس فرزند نمی‌توان برای او تصویر نمود .

و ثانیاً خدای متعال واجب الوجود بالذات است، یعنی وجود و هستی او از خود اوست، و کسی در هستی او مؤثر نبوده و نیست، و بیمارت دیگر: وجود همه موجودات وابسته به اوست؛ ولی وجود او وابسته بکسی یا چیزی نیست؛ و مسیحی‌ها نیز تا حدودی باین حقیقت اعتراف دارند، چنانکه قاموس کتاب مقدس؛ در کلمه خدامیگوید: « خدای عینی از خود بوجود آمده، و آن اسم خالق جمیع موجودات، و حاکم کل کائنات می‌باشد ».

وسایر موجودات ممکن الوجود می‌باشند، یعنی هستی آنها وابسته بدیگری بوده، و از خود هیچ‌گونه استقلالی ندارند .

بنابراین نمی‌توان گفت: خداوندی که در هستی خود مستقل، و نامحدود است، در بشری چون عیسی (ع) که هیچ‌گونه استقلالی در هستی ندارد، و از هر جهت محدود است، حلول کند یا متحدد شود، زیرا موجودی که محدود و وابسته به فراست در حقیقت چیزی نیست، تا با وجود نامحدود و مستقل الهی متحدد شود، و یا محل

او قرار گیرد، آب در ریا با اینکه محدود است؛ نمی‌توان آن را در کاسه‌ای جاداد، وجود نامحدود خداوند را چطور می‌توان در بشری محدود و مخصوص نمود؟^{۱۹} و بهمین دلیل نیز نمی‌توان عیسی (ع) را خدا دانست، زیرا کسی که هستی او بدیگری بستگی دارد، و در شرائط مخصوصی از مادر متولد شده، و مانند سایر افراد شریعه خورده، و می‌شامد، می‌خواهد بیماری شود، و با تمام این احتیاجات قادر به حفظ هستی خود نیست، واگر خدا خواست اورا می‌میراند، چگونه می‌تواند خدا باشد؟

این بود وضع حلول و اتحاد غیر معمولی، که در ابتداء برای سرو صورت دادن عقیده تثلیث، قدم بمیدان عقاید گذارده، ولی طرفداران آن کم کم پارافرازنده، پدران روحانی را نیز از نظر قداست، پسرحد الوهیت رسانیده‌اند. متساقانه فرقه‌سازان در اسلام، نیز برای توجیه سخنان پوج و ناروای خود، از نیم خورده مسیحی‌ها استفاده کرده، پای حلول و اتحاد را در عقاید اسلامی باز کردند، تا آنجا که خود را با خدا متحد دانسته، و خدای بزرگ را در زیر جبه تعلیس خود جا داده‌اند، و در نتیجه از زیر «خرقه‌هایی» که مستوجب آتش است، خدا بانی سردر آورده، و مانند پدران روحانی مسیحی، مقدس شمرده شده‌اند، بطور یکه سرسپرد گان آنها، بسان خدا آنوار امی پرستند و باین ترتیب شرک و پرستش غیر خدا، در صحنۀ عقاید فرق اسلامی، نیز ظاهر گردید، با اینکه این خرافات باروح توحید اسلام که با منطق خرد همان‌گونه است، سازگار نیست.

راهنمنائی عقل!

پیغمبر اکرم (ص) فرماید: استرشد و العقل ترشد و

ولاتعصوه فتنده‌موا..

« از عقل راهنمائی بخواهید تاراه بیابید و نافرمانی خرد

رانکنید که سرانجام پشیمان خواهید شد. »

(گفتار فلسفی - جوان، ج ۱)